

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

12 februari 1998

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 23 juni 1993

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. DE SITUERING VAN DEZE OVEREENKOMST*Politieke schets van de republiek Georgië, thans Georgië*

Georgië ligt tussen de Zwarte Zee en de zuidkant van het Kaukasus-gebergte. Als vruchtbaar en grondstoffenrijk land werd het sinds de 13e eeuw bestuurd door de machtige burenen, zoals de Mongolen, Turken en Perzen. Tijdens het eerste decennium van de vorige eeuw werd geheel het huidige Georgië bij het Russische Rijk gevoegd, nadat Rusland reeds een eeuw lang een grote invloed op de hele Georgische maatschappij uitgeoefend had.

De Oktoberrevolutie van 1917 leidde er tot een burgeroorlog die in 1921 eindigde met de inlijving, op Stalins bevel, van Georgië (zonder Abchazië aan de zee in het westen) bij de Sovjet-Unie als een afzonderlijke Sovjet-republiek, hoewel de uitroeping van de onafhankelijkheid in 1918 was erkend door Lenin. Van 1922 tot 1936 moest het echter aansluiten bij de Federale Socialistische Sovjet-republiek Transkaukasië. Dan werd het opnieuw een afzonderlijk lid van de Unie der Socialistische Sovjet-republieken (USSR).

Abchazië in het noordwesten van Georgië, was van de 8e tot de 19e eeuw een onafhankelijk land, dat pas in 1864 door het Russische Rijk werd geannexeerd. Het gebied werd zelfs in 1925 grondwettelijk opnieuw onafhankelijk. In 1931 werd het echter door Stalin bij Georgië gevoegd, waarop een deportatie van Abchazen volgde en een dito immigratie van Georgiërs : in 1886 bewoonden 98 % Abchazen het gebied, in 1989 nog slechts 15 % Abchazen naast 47 % Georgiërs, 17 % Armeniërs en 16 % Russen. Andere minderheden, zoals de Adzjaren, Mesjketen en Zuid-Ossetiërs (Noord-Ossetië was en is nog een deel van Rusland), ondergingen hetzelfde lot.

Na de dood van Stalin in 1956 nam het verzet tegen de russificatie toe, wat tot uiting kwam in 1978 met de erkenning van het Georgisch als enige officiële taal en in 1984 met een campagne tegen de aanleg van een spoorlijn dwars doorheen Georgië.

Na nieuwe conflicten tijdens de twee voorgaande jaren tussen de Georgiërs en de gereduceerde minderheden (Zuid-Ossetië of Samatsjablo verloor zijn autonomie eind 1990) en een hierop volgend referendum, herstelde de Opperste Sovjet of het parlement van de Sovjet-Unie bij de wet van 9 april 1991 de onafhankelijkheid van Georgië. Dit land werd aldus de eerste republiek die zich van de Sovjet-Unie afscheidde.

België en de Europese Gemeenschap erkennen de nieuwe staat op 23 maart 1992 en dadelijk werden diplomatieke en consulaire betrekkingen aangeknoopt.

Ook de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (CVSE) aanvaardde deze onafhankelijkheidsverklaring en zond al in mei 1992 een delegatie. Georgië werd lid van de Noord-Atlantische Samenwerkingsraad (NASR).

De toenmalige republiek Georgië werd in 1992 ook lid van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en van de Wereldbank. Het land trad toe tot de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO).

Georgië sloot in dat jaar tevens een economisch verdrag met tien andere staten uit de regio, die het Economische Samenwerkingsverband van de Zwarte Zee (BSEC) oprichtten. Dit multilaterale "Zwarte Zee"-akkoord werd ook ondertekend door de Russische Federatie, de Oekraïne, Turkije, Roemenië en Bulgarije, kuststaten van deze zee, Albanië, Griekenland en Moldavië, Balkanlanden, en Armenië en Azerbeidzjan, de twee Kaukasische buurlanden.

Als Russische dissident werd Zviad Gamsachoerdia meteen tot president verkozen, maar na een gewapende opstand tegen zijn dictatoriaal bewind een jaar later van de macht verdreven. Als voorzitter van de Staatsraad, een wetgevend én uitvoerend orgaan, fungeert voortaan Eduard Sjevardenadze, de vroegere Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken, ook als voorlopig staatshoofd.

Toen een verbond van Abchaziërs en Georgiërs o.l.v. Gamsachoerdia, ten koste van een hevige strijd, begon op te rukken naar de hoofdstad Tbilisi, werden zij begin 1994 beslissend verslagen met de hulp van Russische troepen. Georgië had immers eind 1993 met de Russische Federatie een militaire overeenkomst gesloten, die ook de installatie van Russische bases op het grondgebied bevat, om de veiligheid van het Gemenebest van Onafhankelijke

Staten (GOS) te verzekeren. Georgië werd uiteraard meteen lid van het GOS.

In februari 1994 ondertekenden Georgië en Rusland een vriendschaps- en samenwerkingsverdrag voor een periode van tien jaar.

Het politieke en militaire isolement van Georgië neemt verder af als het in maart 1994 toetreedt tot het programma "Partnerschap voor de Vrede" van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en met de NAVO gaat samenwerken.

Vanaf medio 1994 heerst er een relatieve rust in het land en kan het herstel ervan beginnen. Het bewind onderneemt succesrijke acties tegen de georganiseerde misdaad. In augustus 1995 wordt een nieuwe grondwet door de Hoge Raad goedgekeurd en op 5 november van dat jaar toegepast met de presidentiële en parlementaire verkiezingen. Eduard Sjvardnadze wordt voor een ambts-termijn van vijf jaar (eenmaal verlengbaar) tot president verkozen met bijna 75 % van de stemmen (64 % van het geregistreerde kiezerskorps bracht een stem uit). Hij is grondwettelijk meteen ook regeringsleider.

De grondwet voorziet zonder meer een afzonderlijk statuut voor Abchazië en Zuid-Ossetië. Ze maakt de omvorming van het parlement in een twee-kamerstelsel afhankelijk van een politieke en bestuurlijke oplossing voor deze twee gebieden met minderheden, waarbij de Senaat de territoriale delen van Georgië zou vertegenwoordigen.

Op 22 april 1996 ondertekent Georgië met de Europese Unie (EU) een partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst (PSO). Deze overeenkomst schept het ruime kader voor de verdere ontwikkeling van de politieke en economische relaties tussen de EU en Georgië. Ze vervangt voor Georgië de PSO in 1989 gesloten tussen de EU en de Sovjet-Unie.

Ze drukt de wil van de verdragspartijen uit om intenser samen te werken in vijftientig economische domeinen, zoals de intellectuele eigendom, het goederenverkeer, de bouwsector, het mijnwezen, de beroepsopleiding, het muntbeleid, de vestiging van vennootschappen en de bevordering van investeringen. Vooral de clause van de meest begunstigde natie wordt hiervoor als instrument gebruikt. De Overeenkomst biedt bijstand aan Georgië i.v.m. maten en industriële en intellectuele eigendom, zodat het zijn hervormingen gemakkelijker kan doorvoeren met het oog op het volwaardige lidmaatschap van de Wereldhandelsorganisa-

tie, waarin dit land sinds juni 1996 als waarnemer optreedt. Bovendien is een Protocol erbij gevoegd dat voorziet in de samenwerking tussen de douanediensten van de EU en Georgië.

Hiernaast maakt Georgië zich sterk zijn regelgeving geleidelijk verenigbaar te maken met die van de Europese Gemeenschap. Ook hiervoor ontvangt dit land EG-bijstand.

Om deze doelstellingen een grotere kans op slagen te geven, verbindt de Europese Gemeenschap (EG) zich ertoe aan Georgië financiële steun te verlenen, in ruil voor de aanvaarding van de markteconomie, de toepassing van de democratische beginselen, de opbouw van de rechtsstaat en het respect voor de mensenrechten, zoals in het bijzonder omschreven in de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs voor een Nieuw Europa.

De drie Europese Gemeenschappen (EEG, EGKS en EURATOM) hebben samen een handelsovereenkomst met Georgië gesloten. Deze Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken vervroegt de inwerkingtreding van de handelsbepalingen in de boven vermelde PSO, die nog niet geratificeerd is. Deze Overeenkomst liberaliseert de handel in goederen met uitzondering van staal, textiel en steenkool en biedt aan beide partijen de behandeling als meest begunstigde natie aan m.b.t. douanerechten en alle heffingen op goederen. Ze werd op 5 oktober 1996 in Tbilisi ondertekend en, na de goedkeuring door het Europees Parlement, in juni 1997 geratificeerd, zodat ze op 1 september 1997 in werking is getreden.

In afwachting van de inwerkingtreding van de beide overeenkomsten, is het voornaamste instrument voor de technische en financiële EG-steun aan Georgië het "TACIS"-programma ("Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States"). De belangrijkste domeinen die hierin aan bod komen zijn de ontwikkeling van de infrastructuur in de regio, de ontwikkeling van de privé sector en de hervorming van de overheidssector. Van 1992 tot 1995 werd in dit TACIS-kader voor 29 miljoen Europese rekeneenheden (ecu) uitgegeven. Het EG-budget voor de periode 1996-99 bedraagt tussen de 28 en 32 miljoen ecu. De totale EU-bijdrage voor Georgië liep eind 1995 op tot 294,3 miljoen ecu, waarvan 181 miljoen in de vorm van subsidies en 113,3 miljoen leningen. Bovendien werd al voor meer dan 150 miljoen ecu humanitaire hulp verstrekt, met inbegrip van voedselhulp.

Thans is de toestand dermate stabiel, dat de Europese Commissie in 1997 aan Georgië, samen met

Armenië en Tadzjikistan, een bijkomend budget voorziet van 220 miljoen ecu, waarvan 50 miljoen giften en 170 miljoen langlopende leningen. De extra steun moet die landen door hun zware aanpassings- en hervormingsprogramma loodsen.

Economische schets van Georgië

Georgië beschikt over een aantal economisch belangrijke troeven.

Zijn geografische ligging is uitzonderlijk goed. Het land vormt de sleutel tot de Kaukasus en dus tot de kortste verbinding over land tussen Europa en Centraal Azië. Omringd door de Russische Federatie, Turkije, Armenië en Azerbeidzjan, is voor Georgië een markt van meer dan 200 miljoen consumenten bereikbaar.

Het subtropische klimaat in het lager gelegen deel aan de Zwarte Zee maakt kusttoerisme aantrekkelijk en laat de rijke oogst toe van graan, fruit, wijn, groenten, katoen en zijde. Het droge steppengebied "Kura" biedt ruimte voor de veeteelt.

Het gebergte en de rivieren zijn niet alleen geschikt voor sportbeoefening, maar maken van dit land ook een kandidaat-exporteur van energie : slechts 10 % van zijn hydro-elektrisch potentieel wordt nu gebruikt. In 1996 begon Georgië met internationale organisaties te onderhandelen over de bouw van 200 hydro-elektrische krachtcentrales tijdens de eerstvolgende tien jaar.

De ondergrond is ook rijk. Het land heeft één van de grootste reserves aan mangaanerts ter wereld : in 1992 produceerde het 1,3 miljoen ton. Het bezit aardolie : in 1992 haalde het nog een productie van 125.000 ton petroleum. Ook steenkool wordt gewonnen.

Georgië heeft dus reële kansen als producent en zelfs als exporteur van landbouwproducten, grondstoffen, metaalproducten en energie. Vandaar dat het belangstelling geniet van Europese, Amerikaanse, Japanse en Koreaanse ondernemingen.

Wegens de politieke ontbinding van de Sovjet-Unie, de economische crisis in de Russische Federatie, het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan en de Georgische burgeroorlog na de onafhankelijkheid, werd de economische toestand vanaf 1991 echter catastrofaal. De bestuurlijke omgeving veranderde fundamenteel, de vraag in de vroegere Sovjet-Unie stortte ineen, de traditionele handelsrelaties met de andere kuststaten van de Zwarte Zee en met Centraal-Azië werden onmogelijk of

bemoeilijkt en de gewelddadige machtsstrijd in Georgië zelf belette enige werking van een economie die meer dan in de basisbehoeften zou voorzien.

Volgens de Wereldbank, daalde het bruto nationaal product (BNP) per hoofd en in reële termen met een jaarlijks gemiddelde van 18,6 % tijdens de periode 1985-1994. Het bruto binnenlands product (BBP) kromp in reële termen en jaarlijks met een gemiddelde van 17,4 % in de periode 1985-1995. Het reële BBP daalde telkens, in vergelijking met het voorgaande jaar, vooral in 1993, namelijk met 25,4 %, en in 1994 nog eens met 11,4 %. De inflatie bedroeg in 1992 al 800 %, twee jaar later het tienvoud.

1995 is het jaar waarin de economische aftakeling van Georgië eindigt. Dan bedraagt de daling van het BBP slechts 5 % en daalt de inflatie tot 22 %. Een jaar later groeit de economie voor het eerst sinds de onafhankelijkheid : het BBP neemt in 1996 toe met 10 %, dankzij de resultaten van de kleine en middelgrote ondernemingen in de sector van de diensten, het vervoer, de bouw, de distributie en de voeding. De inflatie bedraagt nog 12,7 %.

Deze gunstige evolutie is te danken aan de politieke stabiliteit vanaf het voorjaar van 1994, de steun van de Europese Unie en het economisch-moneitair beleid van de Georgische regering.

Het te financieren saldo van de overheidsuitgaven daalt van 16,5 % van het BBP in 1994, naar 5,9 % in 1995, tot 3,8 % in 1996. De regering start in 1994 een uitgebreid programma voor de privatisering van de economie, dat twee jaar later positieve resultaten heeft geboekt. In september 1996 is ongeveer 88 % van de geïsoleerde ondernemingen onder privé beheer.

De traditionele handelsrelaties met de andere republieken van de vroegere Sovjet-Unie vertegenwoordigen in 1991 91 %, in 1994 nog slechts 44 % van de totale handel. Georgië wenst zijn handel met andere partners uit te breiden. In 1995 wordt Turkije de belangrijkste handelspartner met 26 %, gevolgd door Azerbeidzjan en Turkmenistan. De Russische Federatie is dat jaar goed voor 11 % van de Georgische handel.

Tot augustus 1993 blijft Georgië in de muntzone van de roebel om tijdelijk vervangen te worden door waardebonnen als enig wettelijk betaalmiddel. In oktober 1995 worden de prijzen geliberaliseerd en de nieuwe munt, de lari, uitgegeven.

De economische hervormingen zijn echter nog niet beëindigd. Als voornaamste doelstellingen gelden nog steeds de productiviteit van de agrarische sector en de openbare dienstensector verhogen met moderne werkmethodes en de industrie betaalbare energie aanbieden. De industriële activiteiten worden vooral gehinderd door het gebrek aan energie : in februari 1996 zou hierdoor nog 45 % van de industriële ondernemingen inactief zijn. Georgië importeert nog steeds energie, hoewel het rijk is aan energiebronnen, zoals boven beschreven. In 1994-1996 ontdekte reserves aan aardgas kunnen hieraan toegevoegd worden.

Landbouw zou in 1995 voor 45,2 % bijdragen tot het BBP en de industrie, bouw inbegrepen, slechts 20,7 %. In 1994 biedt de landbouwsector, bosbouw inbegrepen, bijna 32 % van de tewerkstelling en de industrie, bouw inbegrepen, 22,8 %. In de industriële sector neemt de verwerking van landbouwproducten nog de belangrijkste plaats in. De dienstensector vertegenwoordigt in 1995 34,1 % van het BBP en 45,3 % van de tewerkstelling in 1994.

Evaluatie

In deze internationale context en wegens de economische troeven van Georgië en het beleid van zijn regering, is het voor de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) zinvol met dit land een overeenkomst voor de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te sluiten.

Hoewel Belgische investeringen in Georgië bijzonder schaars zijn, ging de BLEU dus in op het voorstel van de Georgische regering om te onderhandelen over een dergelijke overeenkomst. Georgië heeft tot nu toe enkel met China een belangrijke investeringsovereenkomst in 1993 ondertekend, zodat hieruit de Georgische belangstelling voor BLEU-investeringen blijkt.

De Vlaamse regering is in principe voorstander van het sluiten van investeringsovereenkomsten, die vooral van belang zijn voor de bescherming van Vlaamse investeerders in het buitenland. De buitenlandse investeringen kunnen soms wel genieten van een zekere bescherming door de nationale investeringswetgeving, zoals de "investeringscodes", maar een bilateraal verdrag tussen staten biedt aanvullende garanties.

II. DE GENESE VAN DEZE OVEREENKOMST

Tijdens het bezoek van het Georgische Staatshoofd aan Brussel in juni 1993 werd dit akkoord inzake wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met de Republiek Georgië ondertekend. De authentieke tekst van deze Overeenkomst in enkel in het Engels opgemaakt. De Nederlandse versie is slechts een vertaling.

De aanloop tot de ondertekening van de Overeenkomst verliep heel vlot ; eigenlijke onderhandelingen met de Georgische delegatie, die het Staatshoofd vergezelde, hebben niet plaatsgevonden, aangezien Georgië de voorgelegde BLEU-tekst zonder meer aanvaard heeft. Het akkoord is dus de ontwerp-tekst die de BLEU aan al haar partners voorlegt en stemt dus overeen met haar gebruikelijke verdragspraktijk.

De federale kamers hebben bij wet van 10 juni 1996 met deze Overeenkomst ingestemd (Staatsblad, 18 september 1997, bladzijde 24263). Op 20 november 1997 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, aan de minister-president van de Vlaamse regering zijn advies (referte L.27.014/1) verstrekt. De enige opmerking betreft de talen waarin deze Overeenkomst werd opgesteld. Aan deze opmerking wordt uiteraard gevolg gegeven door bij dit ontwerp van decreet zowel de authentieke tekst in het Engels als de vertaling naar het Nederlands te voegen.

III. DE INHOUD VAN DEZE OVEREENKOMST

Algemeen

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen het bieden van garanties voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborg voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meestbegunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij eigendomsberovende maatregelen, de vrije overmaking van inkomsten en het creëren van een gepast juridisch kader waarbinnen geschil-

len over investeringen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder beroep kan doen op internationale arbitrage.

De type-overeenkomst, die de BLEU voorlegt bij het begin van de onderhandelingen, vormt een gemengd verdrag, vermits de Gewesten principieel bevoegd zijn voor het economisch beleid (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1°, bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen) en de federale overheid bevoegd blijft inzake het interne en externe muntbeleid (artikel 6, § 1, VI, laatste lid, 1° van dezelfde bijzonder wet) en inzake het personenrecht, het handelsrecht en het vennootschapsrecht.

De type-tekst werd door de Vlaamse regering op 29 juni 1994 goedgekeurd.

Artikelsgewijze toelichting

Deze Overeenkomst bepaalt dat elke partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2). Dit is de basis voor de wederzijdse bevordering van de investeringen. De bescherming ervan vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Bij artikel 1 wordt opgemerkt dat het begrip “nationaliteit” voorbehouden is voor de partijen die de hoedanigheid van soevereine en onafhankelijke staat in de zin van het volkenrecht bezitten, in casu het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en de partner-staat die geen lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende Partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 bepaalt aan welke wisselkoersen deze overmakingen gebeuren. Het beginsel van de meest begunstigde natie geldt, als ze volgens de deviezenreglementering van de ontvangende staat minder gunstig zouden zijn.

Artikel 7 voorziet een subrogatie van een Partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die Partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken Partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kan nog artikel 8 vermeld worden, dat de meest gunstige regels ervoor laat gelden. Artikel 8 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de Partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de Partijen.

In artikel 9 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een Partij en een investeerder van een andere Partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze type-overeenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 10 en 12 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een Partij en een andere Partij en die tussen Partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze type-overeenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 10 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende Partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 voorziet de algemene clausule van de meest begunstigde natie voor de behandeling van investeringen.

Artikel 12 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke Partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters stellen in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een Partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of de Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn bindend en definitief.

Artikel 13 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan.

Artikel 14 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De type-overeenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

*De minister-president van de Vlaamse regering
en Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Luc VAN DEN BOSSCHE

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*Voor de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden
en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 juni 1993

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Georgië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 23 juni 1993, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

Theo KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

Leo PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

Anne VAN ASBROECK

ONTWERP VAN DECREET

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

DE VLAAMSE REGERING,

Luc VAN DEN BOSSCHE

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de
Vlaamse regering ;

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Na beraadslaging,

Theo KELCHTERMANS

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie is
ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij
het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in
te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie en de republiek Georgië, thans
Georgië, inzake de wederzijdse bevordering en
bescherming van investeringen, ondertekend in
Brussel op 23 juni 1993, zal volkomen uitwerking
hebben.

*Voor de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Eddy BALDEWIJNS

Brussel, 3 februari 1998.

*De Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BOSSCHE

Luc VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS
